

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/118/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115222200
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1115222200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v sporovej veci žalobcu: E. I., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. M., B. Y. XX, zast. JANÍČEK LEGAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2, 4, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, zast. JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom v Bratislave, Vajnorská 55, o zaplatenie 2.406,41 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16. februára 2022 č.k. 10C/197/2015-419 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 2.406,41 € spolu s príslušenstvom ako poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia, súčasne žalovanej priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2/Vychádzal zo zistenia, že dňa 17.10.2014 došlo v M., na ulici V.Š. ku škodovej udalosti a to zrážke motorového vozidla továrenskej značky BMW s evidenčným číslom: M., ktorého držiteľom bol M. A.C. s motorovým vozidlom továrenskej značky BMW X3 s evidenčným číslom: M., ktorého vlastníkom bol žalobca. V dôsledku škodovej udalosti došlo, podľa tvrdení žalobcu v žalobe, k viditeľnému poškodeniu jeho vozidla v rozsahu poškodenia predného nárazníka, k poškodeniu ľavého predného svetla, k poškodeniu ostrekovača ľavého predného svetla. O škodovej udalosti bola spísaná správa o nehode, obsahom ktorej bola aj špecifikácia rozsahu poškodenia vozidla žalobcu. Presný rozsah poškodenia vozidla žalobcu bol neskôr špecifikovaný počas dvoch obhliadok vykonaných zamestnancom žalovanej. Žalobca si u žalovanej uplatnil nárok na plnenie z poistnej zmluvy škodcu titulom zmluvného vzťahu o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaná listom zo dňa 26.11.2014 žalobcovi oznámila, že mu neposkytne peňažné plnenie z titulu poistnej udalosti - škodovej udalosti z dôvodu, že nárok žalovaná vyhodnotila ako neoprávnený s poukazom na zadokumentovaný rozsah a charakter poškodenia vozidla žalobcu, vzhľadom k opísanému priebehu dopravnej nehody škodcom a žalobcom, ktorý žalovaná vyhodnotila ako neprijateľný. Žalobca žalovanú požiadal opätovne listom zo dňa 19.01.2015 o prehodnotenie stanoviska z poistnej zmluvy škodcu, žalovaná však žalobcovi opäť doručila písomnosť zo dňa 04.02.2015, v zmysle ktorej zotrvala na svojom pôvodnom stanovisku.

3/Žalovaná potvrdila, že škodovú udalosť prešetrila, uskutočnila obhliadku poškodeného motorového vozidla, vyhotovila fotodokumentáciu a posudzovala prijateľnosť jednotlivých poškodení vozidla žalobcu v súvislosti s poškodeniami na vozidle poisteného - škodcu. Jednoznačne zastávala názor, že rozsah a charakter poškodení nezodpovedal v celom rozsahu stretu vozidiel a poistná udalosť z tohto dôvodu bola vybavená bez poskytnutia plnenia žalobcovi. Žalovaná síce v celom rozsahu nevyvylúčila možnosť

vzájomného stretu vozidiel, avšak rozsah prípadných poškodení posúdila ako minimálny s tým, že prevažná väčšina poškodení motorového vozidla žalobcu bola prítomná už pred škodovou udalosťou. Navrhla, aby súd v prejednávanej veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava za účelom posúdenia možnosti stretu vozidiel škodcu a poškodeného - žalobcu a v prípade, že by znalec stret vozidiel nevylúčil, aby bol znalec súdom zaviazaný určiť výšku škody na vozidle žalobcu ako poškodeného, ktorá by bola spôsobená vozidlom škodcu pri nehode 17.10.2014.

4/Žalobca v rámci výsluchu uviedol, že pred škodovou udalosťou bola vykonaná oprava jeho motorového vozidla, ktorá bola hradená z havarijného poistenia, bol opravovaný predný nárazník na predmetnom motorovom vozidle. Žalobca uviedol, že o tejto skutočnosti doručí súdu listinný dôkaz, pričom takýto listinný dôkaz žalobca súdu počas celého konania nepredložil.

5/K samotnému priebehu škodovej udalosti žalobca v rámci výsluchu uviedol, že motorové vozidlo dňa 17.10.2014 mal zaparkované na mieste v žalobe označenom, pri cúvaní škodca - poistenec žalovanej, svojim motorovým vozidlom, podľa názoru žalobcu, nabehol na obrubník, spravil nejaký manéver s vozidlom, v dôsledku ktorého narazil do zaparkovaného vozidla žalobcu a spôsobil poškodenie žalobcovho vozidla. Žalobca v rámci výsluchu uviedol, že nebol priamym svedkom stretu vozidla škodcu s jeho motorovým vozidlom. Priebeh škodovej udalosti nevidel, vozidlo žalobcu videl až po jeho poškodení, keď mu škodca M. A. oznámil, že v dôsledku nevládnutého parkovania s vozidlom poškodil vozidlo žalobcu. Škodca M. A. je bratom bývalej priateľky žalobcu, u rodičov ktorej žalobca bol v deň škodovej udalosti na návšteve. Žalobca počas výsluchu uviedol, že svedkom škodovej udalosti bol aj M. K., ktorého nepozná, ale pozná ho škodca M. A.. Po vzniku škodovej udalosti žalobca so škodcom vypísali tlačivo o škodovej udalosti, v zmysle ktorého nahlásili žalovanej škodovú udalosť. S odstupom času bol žalobca predvolaný pracovníkmi žalovanej na obhliadku jeho poškodeného motorového vozidla. Zástupca SLOVEXPERTY motorové vozidlo obhliadol, na poškodenom svetle vyrýl značku s tým, že pracovníkom SLOVEXPERTY označené poškodené diely majú byť opravené. V rámci výsluchu žalobca súdu uviedol, že za opravu motorového vozidla zaplatil cenu opravy servisu a uviedol súdu, že doručí súdu listinný dôkaz o tejto skutočnosti, pričom takýto listinný dôkaz žalobca súdu počas celého konania nedoručil.

6/Súd prvej inštancie vzhľadom na obranu žalovanej uznesením č.k. 10C/197/2015-172 zo dňa 27.07.2018 vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie odhad hodnoty cestných vozidiel, technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a vypracovaním písomného znaleckého posudku súd poveril znalca Ing. Michala Furika. Súdom ustanovený znalec v písomnom posudku číslo XX/XXXX, ktorý súdu doručil dňa 6.11.2018 ustálil vo vzťahu k posúdeniu kompatibility poškodení vozidiel BMW X3 patriaceho žalobcovi a BMW 318 patriaceho škodcovi, že vozidlo BMW 318 narazilo do vozidla BMW X 3, no nespôsobilo na ňom však tie poškodenia, ktoré boli detekované v zázname o dopravnej nehode. Znalec konštatoval, že vychádzajúc z charakteru a znakov kontaktnej stopy na zadnom nárazníku vozidla BMW 318 je nevyhnutné uviesť, že v takejto vzájomnej konfigurácii vozidiel sa jednalo o jednoduchý náraz nezodpovedajúci typovo tomu, čo reálne mohlo byť príčinou vzniku poškodenia vozidla BMW X3. Znalec prijal záver, podľa ktorého vozidlo BMW 318 nespôsobilo svojím nárazom do vozidla BMW X3 tie kľúčové poškodenia, ktoré boli označené v znaleckom posudku. Vlastný náraz vozidla BMW 318 mohol niektoré lomové poškodenia na ľavom prednom rohu vozidla BMW X3 zväčšiť, no nemohol ich však spôsobiť. Znalec vo vzťahu k okolnostiam vzniku a priebehu nehody zo dňa 17.10.2014, vzhľadom na výpoveď svedka M. A. konštatoval, že vozidlo BMW X3 malo stáť v čase nehody pri obrubníku na ceste a možno jednoznačne vylúčiť, aby bezprostredne pred nárazom mohol škodca, M. A., so svojím vozidlom nabehnúť na zošíkmenými obrubník. V závere svojho znaleckého posudku uviedol, že v prípade nehody zo dňa 17.10.2014 platí, že nebola udalosťou náhodnou, ale cielene manipulovanou tak, aby na základe kontaktnej stopy potvrdzujúcej náraz vozidla BMW 318 do vozidla BMW X3 a na základe prítomnosti svedka M. K. bolo možné navodiť dojem o vzniku poškodení, ktoré sa na vozidle BMW X3 už museli nachádzať. Podľa znalca nezanedbateľnú úlohu zohral aj svedok K., ktorý sa nachádzal vo vozidle škodcu, ktorý vnímal náhodnosť udalosti, čo mohlo byť kľúčovým v tom smere, aby priebeh nehody zo dňa 17.10.2014 disponoval vo vzťahu k poškodeniu vozidla žalobcu potenciálom navonok žiaducej dôveryhodnosti. Znalec nevyčísľil výšku škody na vozidle žalobcu, keďže v závere znaleckého posudku konštatoval, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja opísaného žalobcom v žalobe. V zmysle návrhu žalobcu znalec na výzvu súdu doplnil znalecký posudok, pričom konštatoval, že zložky materiálu nárazníka a ich význam vo vykonanom znaleckom dokazovaní sú v celom rozsahu irelevantnými, bez akéhokoľvek vzťahu k záverom prijatým v pôvodnom znaleckom posudku.

7/Žalobca považoval obsah doplnenia znaleckého posudku vypracovaného súdom ustanoveným znalcom za neúplné a vychádzajúce z nedostatočne zisteného stavu veci a z tohto dôvodu žalobca

súdu predložil znalecký posudok vypracovaný Ing. Stanislavom Gajdošom číslo XXXXXXXXXXXXXXXX. Žalobca vo vzťahu k predloženému znaleckému posudku mal za to, že znalec Ing. Gajdoš potvrdil vo svojom znaleckom posudku, že poškodenie motorového vozidla žalobcu zodpovedá priebehu škodovej udalosti, keďže znalec na položenú otázku, ktorá znela "vyjadrite sa či vzhľadom na celkový obsah súdneho spisu môžete, respektíve viete s určitosťou a bezpečne a jednoznačne tvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja", znalec na túto otázku zodpovedal negatívne, teda podľa názoru žalobcu tak potvrdil tvrdenia žalobcu, že poškodenia motorového vozidla žalobcu boli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

8/Súd prvej inštancie po vyhodnotení vykonaného dokazovania jednoznačne konštatoval, že vzhľadom na závery znaleckého posudku a jeho doplnenia vypracovaného súdom ustanoveným znalcom Ing. Michalom Furíkom, k poškodeniu vozidla žalobcu nedošlo v súvislosti so škodovou udalosťou žalobcom označenou v žalobe - dňom 17.10.2014, keďže rozsah poškodenia motorového vozidla v zmysle záveru znaleckého posudku nekorešponduje s opísaným skutkovým dejom škodovej udalosti. Z obsahu znaleckého posudku jednoznačne vyplynul záver, že poškodenia na vozidle žalobcu už boli spôsobené pred škodovou udalosťou, ktorá nastala 17.10.2014 a v súvislosti s ktorou si žalobca nárok uplatňuje. Takisto aj z doplnenia znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že zložky materiálu nárazníka nainštalovaného na motorovom vozidle žalobcu a ich význam pri skúmaní rozsahu poškodenia motorového vozidla žalobcu pri škodovej udalosti zo dňa 17.10.2014 sú irelevantnými a bez akéhokoľvek vzťahu k jednoznačnému záveru znaleckého posudku číslo XX/XXXX. Súd v kontexte vykonaného dokazovania a prijatých záverov prihliadol aj na obsah písomného znaleckého posudku vypracovaného Ing. Stanislavom Gajdošom, ktorý žalobca súdu doručil v priebehu konania, na základe ktorého žalobca tvrdil, že k poškodeniu motorového vozidla prišlo v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 17.10.2014. Súd záver znaleckého posudku vypracovaného Ing. Gajdošom vyhodnotil tak, že ani žalobcom oslovený znalec nepotvrdil jednoznačne, že poškodenia motorového vozidla žalobcu boli spôsobené v dôsledku škodovej dňa 17.10.2014. Znalec v písomnom posudku uviedol, že nie je možné prijať jednoznačný záver vo vzťahu k poškodeniam vozidla žalobcu, vzhľadom ku skutočnosti, že vozidlá (poškodeného a škodcu) sa už nedajú obhliadnuť, absentuje fotodokumentácia z miesta nehody. Znalec v závere posudku jednoznačne uviedol, že vzhľadom na celý obsah spisu nevie s určitosťou, bezpečne a jednoznačne potvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja.

9/Vo vzťahu k argumentácii znalca Ing. Stanislava Gajdoša, že vozidlá sa už nedajú obhliadnuť súd uviedol, že predmetné motorové vozidlá - tak škodcu, ako aj žalobcu, boli obhliadnuté pracovníkmi žalovanej v rámci šetrenia škodovej udalosti. Rozsah poškodení motorových vozidiel bol zachytený na fotografiách, ktoré sú súčasťou spisu a ktoré boli podkladom pre likvidáciu škodovej udalosti pracovníkmi žalovanej, ktorí prijali zhodne so súdom ustanoveným znalcom záver, že motorové vozidlo žalobcu nemohlo byť v rozsahu žalobcom deklarovanom v žalobe poškodené v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 17.10.2014. Pokiaľ znalec Ing. Gajdoš vytýkal, že nebola vyhotovená fotodokumentácia z miesta nehody, túto skutočnosť zaviniel sám žalobca spolu so svedkom T. A., keď ku škodovej udalosti neprivolali políciu a sami túto dokumentáciu z miesta škodovej udalosti dňa 17.10.2014 nevyhotovili, čo sa dá pričítať práve na ťarchu žalobcu.

10/Súd prvej inštancie potom žalobu v celom rozsahu zamietol, keďže nemal preukázanú príčinnú súvislosť medzi poškodením motorového vozidla žalobcu v dôsledku žalobcom označenej škodovej udalosti zo dňa 17.10.2014, z dôvodu hospodárnosti neskúmal ani výšku škody na motorovom vozidle žalobcu.

11/O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

12/Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namietal, že znalec Ing. Furík v súdnom znaleckom posudku neodpovedal na otázku žalobcu, či vzhľadom na obsah súdneho spisu vie s určitosťou, bezpečne a jednoznačne potvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja. Žalobca už vo svojom skoršom vyjadrení namietal znalecké dokazovanie a jeho zmysluplnosť z dôvodu, že na toto už nie sú k dispozícii dostatočné podklady, vozidlá sú opravené, nie sú už vo vlastníctve žalobcu ani škodcu a žalobca požadoval uhradiť náhradu škody tzv. rozpočtom. Keďže znalec v súdnom znaleckom posudku neodpovedal na otázky položené žalobcom, žalobca si zabezpečil súkromný znalecký posudok Ing. Gajdoša, ktorý na identickú otázku odpovedal negatívne, potvrdil tak tvrdenia žalobcu, ktorý ešte pred

nariadením znaleckého skúmania namietal jeho neprípustnosť a nemožnosť. S ohľadom na existenciu dvoch protichodných znaleckých posudkov žalobca dal do pozornosti súdu rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo/21/96 z 28. 3. 2018, súd prvej inštancie však vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku vo veci nenariadil a žalobu zamietol.

Podľa žalobcu súd prvej inštancie porušil zásadu voľného hodnotenia dôkazov, deformoval dôkazy, ktorými žalobca preukazoval neúčinnosť a relevantnosť súdneho znaleckého posudku, rovnako deformoval závery v poradí druhého - súkromného znaleckého posudku. V rozhodnutí vo veci sa nezaoberal viacerými námietkami žalobcu ohľadom znaleckého dokazovania, vrátane existencie dvoch protichodných znaleckých posudkov, s ktorými sa vysporiadal arbitrárne a v rozpore s rozhodovacou praxou. Súd taktiež deformoval výpovede svedkov škodovej udalosti, ich výpovednú hodnotu zľahčoval, vyvodil z nich nesprávne závery a opakovane jednostranne sa priklonil k súdnemu znaleckému posudku. Podľa žalobcu ak súkromný znalecký posudok potvrdil, že znalecké skúmanie nie je v danom čase už prípustné a možné, rovnaký záver mal vyplývať aj pre znalca v rámci súdneho znaleckého dokazovania a ten nemohol objektívne odpovedať na otázky č. 2 a 4 v znaleckom posudku položené žalovaným, nakoľko tieto boli podmienené kladnou odpoveďou na otázku č. 1. Záver súdu prvej inštancie, že škodová udalosť nebola náhodnou, ale cielene manipulovanou udalosťou, súd prevzal zo súdneho znaleckého posudku, tieto závery boli ničím nepodloženou domnienkou znalca, ktorú navyše nepotvrdil ani súkromný znalecký posudok. Súd prvej inštancie sa teda jednostranne priklonil k záverom len prvého znaleckého posudku, nevyporiadal sa pritom s námietkami žalobcu voči tomuto posudku.

Ďalej žalobca namietal, že znalec v súdnom znaleckom posudku nevykonal analýzu nehodového škodového deja výpočtom, graficky alebo na základe grafického programu, ktorého výsledkom musí byť číselná hodnota nárazovej rýchlosti dvoch vozidiel, ich presná vzájomná poloha vo vzťahu k vozovke a okoliu, presná dráha vozidla, znalec sám robil právne závery, odpovedal na hypotetické otázky, jeho záver zjavne prekračoval medze znaleckého skúmania a znalecký posudok je v rozpore so základnými zásadami znaleckej činnosti, medzi ktoré patrí nezaujatosť a odbornosť. Znalec ďalej hodnotil výpovede strán konania a svedkov, na čo nebol oprávnený ani na to nebol vyzvaný, na viaceré otázky znalec vôbec neodpovedal. Uvedené námietky sú zásadné, žalobca však na ne nedostal od súdu žiadnu odpoveď. Rovnako neobstojí záver súdu prvej inštancie, že svedok, spolujazdec a ani privolaný žalobca nedisponujú takými vedomosťami vo vzťahu k rozsahu poškodenia motorového vozidla, aby mohli jednoznačne potvrdiť, že v dôsledku nárazu vozidla svedka nastali poškodenia motorového vozidla žalobcu. Svedkovia sa vo výpovediach vyjadrovali k tomu, čo pozorovali vlastnými zmyslami, teda k priebehu škodovej udalosti, súčasne potvrdili, že si neboli vedomí toho, že vozidlo žalobcu bolo predtým poškodené.

V súvislosti s tým, že súd prvej inštancie sám odstraňoval rozpory medzi dvoma znaleckými posudkami s protichodnými závermi, zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Keďže znalec v rámci súkromného znaleckého posudku potvrdil, že znalecké skúmanie už nie je vôbec možné, nemohol ani objektívne potvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu bolo spôsobené predmetnou škodovou udalosťou, napriek tomu súd prvej inštancie zo znaleckého posudku vyvodil presný opak a požadoval odpoveď na otázku, či poškodenie vozidla žalobcu bolo spôsobené predmetnou škodovou udalosťou. Súd skutočnosť nemožnosti vykonania znaleckého dokazovania už nebral do úvahy a zo znaleckého posudku vyvodil úplne opačný záver, čím tento dôkaz zdeformoval v neprospech žalobcu. Súd teda nesprávne právne posúdil druhý znalecký posudok a závery z neho vyplývajúce, hoci tento bol zjavne v prospech žalobcu a potvrdzoval jeho tvrdenia.

Pri skúmaní rozsahu poškodenia vozidla žalobcu ohliadajúci zástupca poisťovne ešte viac znehodnotil ľavý predný svetlomet (vyrytím písmena X, ako diel určený na výmenu), na základe toho si žalobca dal opraviť ľavý predný svetlomet. Znalec v súdnom znaleckom posudku pripustil, že poškodenie ľavého predného svetlometu bolo technicky možné, napriek tomu výšku škody aspoň v rozsahu tohto poškodenia nevyčíslil, súd výpovede svedkov a žalobcu do úvahy nevzal resp. vyvodil z nich nesprávne právne závery.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13/Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu považovala odvolanie žalobcu za nedôvodné. Podľa žalovanej obsah a závery súdneho znaleckého posudku Ing. Furíka sú dostatočné pre ustálenie skutkového stavu v predmetnej veci, súdom ustanovený znalec riadne odpovedal na položené otázky, v zmysle ktorých konštatoval, že neexistuje kompatibilita medzi poškodením vozidiel údajného škodcu a žalobcu. Súkromný znalecký posudok predložený žalobcom podľa žalovanej nemá charakter znaleckého posudku v zmysle § 209 CSP, tento sa venuje v zásade hodnoteniu činnosti súdom

ustanoveného znalca a spochybneniu jeho záverov. Žalovaná teda rozporuje relevantnosť súkromného znaleckého posudku a jeho spôsobilosť byť podkladom pre súdne rozhodnutie. V konečnom dôsledku však súkromný znalecký posudok len nejasne konštatuje, že nie je možné jednoznačne potvrdiť, že poškodenie vozidla nezodpovedá priebehu nehodového deja. V tomto kontexte žalovaná považuje za správne, že konajúci súd nezohľadnil závery súkromného znaleckého posudku, a za záväzný považoval obsah súdneho znaleckého posudku. Dôkazná situácia bola v danej veci zásadná v preukázaní škodovej udalosti, vzniku samotnej škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a škodovou udalosťou. Žalovaná počas konania rozporovala existenciu škody tak ako ju popisoval žalobca, rovnako existenciu príčinnej súvislosti. Dôkazné bremeno bolo na strane žalobcu, ktorý mal dostatok času na to, aby relevantným spôsobom preukázal spochybnované náležitosti vzniku škody. Podľa žalovanej konajúci súd na základe vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav a prejednávajú vec aj správne právne posúdil, žalovaná preto navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

14/Žalobca v odvolacej replike namietal, že žalovaná sa k primárnej odvolacej námietke žalobcu, ktorou bola skutočnosť, že súd porušil zásadu voľného hodnotenia dôkazov a deformoval vykonané dôkazy vrátane výpovedí svedkov, vôbec nevyjadřila. Napadnutý rozsudok sa vôbec nezaoberal viacerými relevantnými námietkami žalobcu voči súdnemu znaleckému posudku. Žalovaná sa vôbec nevyjadřila ani k aplikácii rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cd/21/96 z 28. 3. 2018, týkajúceho sa rozporov medzi dvoma znaleckými posudkami. Znalec v súkromnom znaleckom posudku odpovedal na identickú otázku ako znalec v súdnom znaleckom posudku, odpoveď však bola negatívna, čím súkromný znalecký posudok potvrdil tvrdenie žalobcu o neprípustnosti znaleckého skúmania. Pokiaľ žalovaná namietala rešpektovanie princípov znaleckej činnosti v súkromnom znaleckom posudku, nie je jasné, aký postoj zaujala ku skutočnosti, že znalec v súdnom znaleckom posudku robil právne závery, odpovedal na hypotetické právne otázky, hoci mal odpovedať iba na otázky technicko - odborné. Žalobca si svoju dôkaznú povinnosť splnil, predvolal svedkov, ktorí boli účastníkmi škodovej udalosti, k veci vypovedal rovnako žalobca, ktorý sa dostavil na miesto zrážky vozidiel krátko po tejto a videl, aká bola pozícia vozidiel a aké poškodenia na vozidle vznikli. Vypracovanie znaleckého posudku žalobca od počiatku namietal pre jeho neprípustnosť a objektívnu nemožnosť znaleckého skúmania. Po predložení súdneho znaleckého posudku žalobca predložil súkromný znalecký posudok, ktorý potvrdil tvrdenia žalobcu o neprípustnosti a nemožnosti znaleckého skúmania. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalovanej, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalobca preto navrhol jeho odvolaniu vyhovieť.

15/Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu za dôvodné považovať nemožno.

16/Pravdivé zistenie rozhodujúcich skutočností sa dosahuje rozvíjaním kontradiktórneho sporu, v ktorom má rozhodujúcu úlohu slobodná iniciatíva strán. Subjektívna aktivita každej zo sporových strán je korigovaná opačnou aktivitou druhej procesnej strany. Každá zo strán má záujem na tom, aby jej skutkové prednesy boli prehľadné, jednoznačné a obsahovali racionálne informácie. Komunikačná štruktúra civilného procesu vychádza z určitých pevných procesných rolí strán, ktoré sú v podstate dané jednoduchým rozlišovaním procesného útoku a obrany. Subjektívny prístup strán k uplatňovaniu ich záujmu v konaní, sloboda a voľnosť ich skutkových prednesov a dôkazných návrhov v kontradiktórnom spore, ovládanom zásadou prejednacou, slúži predovšetkým ku zhromažďovaniu dostatočného materiálu k objektívnemu a nestrannému posúdeniu skutkového stavu súdom. Zásada prejednacia predovšetkým charakterizuje a vymedzuje spôsob obstarávania informácií v civilnom sporovom súdnom konaní. Strany nesú zodpovednosť za dostatočné zhromažďovanie skutkového materiálu potrebného k posúdeniu a rozhodnutiu sporu. Na základe povinnosti tvrdenia, bremena tvrdenia a dôkazného bremena majú vniesť do konania potrebné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach. Dôkazné bremeno ohľadne rozhodujúcich skutočností leží na tej sporovej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide pritom o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

17/V súdnej veci sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 2.406,41 € spolu s príslušenstvom ako poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia, keď žalovaná poisťovňa mu toto plnenie odmietla s tvrdením, že zadokumentovaný rozsah a charakter poškodenia vozidla žalobcu, vzhľadom k opísanému priebehu dopravnej nehody škodcom a žalobcom, žalovaná vyhodnotila ako neprijateľný. Rozsah a charakter poškodení nezodpovedal v celom rozsahu stretu vozidiel, žalovaná síce nevylúčila možnosť vzájomného stretu vozidiel, avšak rozsah prípadných poškodení pri označenom strete posúdila ako minimálny s tým, že prevažná väčšina poškodení motorového vozidla žalobcu bola prítomná už pred stretom vozidiel - škodovou udalosťou.

18/Nie je postačujúce, aby tieto skutočnosti boli pred súdom potvrdzované svedeckými výpoveďami, keď svedok (v danom prípade vodič motorového vozidla, ktorým mala byť škoda na vozidle žalobcu

spôsobená, či jeho spolujazdec) sa objektívne nevie (ani vedieť nemôže) vyjadriť ku skutočnostiam, či a v akom rozsahu bolo vozidlo poškodeného žalobcu poškodené už pred stretom vozidiel. Za iné poškodenia, vzniknuté na vozidle skôr a nie pri označenej škodovej udalosti, nemôže niesť zodpovednosť vodič či prevádzkovateľ vozidla škodcu, ani poisťovňa hradiaca škodu za škodcu.

19/V novej právnej úprave CSP bola povinnosť strany „vypovedať pravdu a nič nezamlčovať“ (ako bola upravená v Občianskom súdnom poriadku) vypustená a ostáva už len svedkovi pri jeho výpovedi. Charakter výpovede strany je odlišný od charakteru výpovede svedka. Strana sporu (konkrétne žalobca) má povinnosť tvrdenia v konaní, čo znamená, že ak v konaní niečo tvrdí, znáša dôkazné bremeno. Ak sa skutočnosti ním tvrdené preukážu v konaní ako nepravdivé, procesnou sankciou je prehra sporu.

20/Nemožno tiež celkom vylúčiť ani možnosť poškodenia motorového vozidla stojaceho na verejnej komunikácii treťou osobou/vozidlom krátko pred označenou škodovou udalosťou, a to bez toho, aby o tom žalobca vedel.

21/Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o rozsahu poškodení motorového vozidla žalobcu pri škodovej udalosti sa nemohol uspokojiť s tvrdeniami žalobcu ako strany sporu, ale ani s tvrdeniami pri škodovej udalosti prítomných svedkov, ktorí sa, tak ako uvádzal žalobca, mohli vyjadriť len k tomu, čo pozorovali vlastnými zmyslami, teda k priebehu škodovej udalosti, nie však už k prípadným iným, skôr vzniknutým poškodeniam. Pokiaľ v predmetnej veci svedok T. A. (vodič vozidla, ktoré malo škodu žalobcovi spôsobiť) uvádzal, že poznal technický stav vozidla žalobcu pred nehodou a vozidlo bolo nepoškodené, pričom súčasne uviedol, že vozidlo videl dva alebo tri dni pred nehodou, nemožno z takejto výpovede vychádzať, keďže rozhodujúci je stav motorového vozidla poškodeného bezprostredne pred škodovou udalosťou. Správne potom súd prvej inštancie uzavrel, že „svedok, spolujazdec a ani privolaný žalobca nedisponujú takými vedomosťami vo vzťahu k rozsahu poškodenia motorového vozidla, aby mohli jednoznačne potvrdiť, že v dôsledku nárazu vozidla svedka nastali poškodenia motorového vozidla žalobcu“.

22/Pokiaľ nie je možné (napr. pre objektívny nedostatok dôkazných prostriedkov) spoľahlivo zodpovedať vyššie uvedenú otázku, je potrebné využiť odborné znalosti. V prípade, ak odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby súd nepovažuje za dostatočné, postupuje sa v zmysle § 207 CSP a na návrh nariadi znalecké dokazovanie. Súd môže ustanoviť na posúdenie otázok aj viacerých znalcov a tí môžu vypracovať spoločný znalecký posudok. Oproti predchádzajúcej úprave (§ 127 ods. 2 OSP), CSP už výslovne neupravuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným, tzv. kontrolným znaleckým posudkom. Nie je však vylúčená možnosť vypracovania druhého znaleckého posudku v tej istej veci. CSP predpokladá aj možnosť rozporu dvoch alebo viacerých znaleckých posudkov, a preto v takýchto prípadoch pripúšťa znalecké dokazovanie znaleckým ústavom. Znalecký ústav bude ustanovený aj v prípade obzvlášť závažných prípadov vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie. Novinkou v úprave dokazovania a dôkazných prostriedkov je zavedenie možnosti predloženia tzv. súkromného znaleckého posudku. Jedná sa o znalecký posudok, ktorý si dala vypracovať sama strana sporu bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Ak má súkromný znalecký posudok všetky predpísané náležitosti a obsahuje znaleckú doložku, v konaní sa na takýto znalecký posudok hľadí rovnako, ako keby bol vypracovaný súdom ustanoveným znalcom. Upustilo sa teda od posudzovania súkromných znaleckých posudkov len ako súkromných listín. Samozrejme, všetky znalecké posudky (aj súkromné) hodnotí súd komplexne v rámci voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotí sa presvedčivosť posudku vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, a ak sa súd s jeho závermi nestotožňuje, je povinný to odôvodniť v rozhodnutí vo veci samej.

23/V (súdom) znaleckom posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalcom Ing. Michalom Furíkom tento podrobne analyzoval tak poškodenie vozidla žalobcu, ako aj vozidla škodcu, posúdil vzájomnú kompatibilitu poškodení oboch vozidiel so záverom, že vozidlo BMW 318 (vozidlo svedka) svojím zadným nárazníkom do vozidla BMW X3 (vozidlo žalobcu) narazilo, nespôsobilo však svojím nárazom tie kľúčové poškodenia, ktoré znalec označil ako poškodenia skupiny A. Pri nehode zo dňa 17.10.2014 bolo teda poškodzované už predtým poškodené vozidlo BMW X3, pričom poškodené bolo v príčinnej súvislosti s takým nehodovým mechanizmom, aký v posudku znalec naznačil v kapitole 3.1 (kontakt s prekážkou so zvislou hranou, múrom, hranatým stĺpom..).

24/Súkromný znalecký posudok č. XXXXXXXXXXXXXXXX znalca Ing. Stanislava Gajdoša zo dňa 10.6.2019 v úvodnej časti opisuje škodovú udalosť ako „udalosť zo dňa 10.10.2014“ a to tak, že „žalobca jazdiaci motorovým vozidlom BMW X3S na ulici V. Z. M. pred domom č. XX chcel zaparkovať, pred týmto domom na parkovacom mieste stálo vozidlo BMW 318 majiteľa M. A., žalobca sa snažil zaparkovať svoje vozidlo do medzery v rade stojacich vozidiel, parkovací manéver nevládol a narazil do stojaceho vozidla BMW M. A. a spôsobil mu poškodenie karosérie podľa záznamu o dopravnej nehode zo dňa 17.10.2019.“ Pri otázke poškodenia vozidiel sa znalec zaoberal len závermi znaleckého posudku

skôr predloženého súdu so záverom, že nie je možné s určitosťou, bezpečne a jednoznačne potvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja, keď vozidlá sa už nedajú obhliadnuť, fotodokumentácia z miesta nehody absentuje. Znalecký posudok Ing. Furíka vyhodnotil ako jednostranný, ktorý nepracuje v alternatívach, predkladá jednostranné argumenty, dokazujúce predpokladaný záver.

25/Súkromný znalecký posudok teda svojím charakterom predstavuje tzv. kontrolný znalecký posudok, ktorý aktuálna právna úprava (§ 207 ods. 3 CSP) umožňuje len znaleckému ústavu za podmienky, ak závery znalcov v skorších znaleckých posudkoch sú v zrejmom rozpore. Taktiež vychádza zo zmätočného priebehu nehodového deja (zámena škodcu a poškodeného), k nehode nedošlo 10.10.2014, ale 17.10.2014, účastníci nehody vyhotovili záznam o nehode bezprostredne po tejto, nie až 17.10.2019. Absentuje tak presvedčivosť posudku vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Podstatným sa však javí byť záver tohto posudku, podľa ktorého „nie je možné s určitosťou, bezpečne a jednoznačne potvrdiť, že poškodenie vozidla žalobcu nezodpovedá priebehu nehodového deja“, znalec teda neidentifikoval inú príčinu poškodenia vozidla žalobcu ako znalec v súdno-znaleckom posudku. Nemožno tak uzavrieť, že závery oboch znalcov sú v zrejmom rozpore, kedy (na návrh strany sporu) súd nariadi kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom. 26/Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nepochybil, ak za základ rozhodnutia vzal (najmä) súdny znalecký posudok, pričom tento svoj postup aj riadne odôvodnil.

27/Pokiaľ žalobca namietal, že znalec v súdnom znaleckom posudku pripustil, že poškodenie ľavého predného svetlometu bolo technicky možné, napriek tomu výšku škody aspoň v rozsahu tohto poškodenia nevyššiel, odvolací súd konštatuje, že znalec mechanizmus poškodenia svetlometu označil za technicky možný, nie však jediný nevyhnutný v nadväznosti na ostatné poškodenia, nevytlúčil preto i skoršiu prítomnosť daného poškodenia svetlometu, čo však nemožno jednoznačne potvrdiť ani vyvrátiť.

28/Odvolací súd mal potom po preskúmaní veci za to, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1,2,3 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 CSP). Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolaciemu súdu potom neostalo, než rozsudok súdu prvej inštancie, z hľadiska jeho vecnej správnosti, potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

29/O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnom rozsahu.

30/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).